

kostbar Reparation. Dertil kommer, at saaledes som Handelskammeret og Stribsfart have udviklet sig i Kjøbenhavns Havn, er Opholdet paa Amalienborg blevet mindre tiltalende, end det har været før. Jeg for min Del finder saaledes, at det Naturlige vilde være, at man gik ud fra, at Kristiansborg Slot saa godt som udelukkende skulde være til Brug for den kongelige Familie, og at Amalienborg Palais'erne reserveredes til anden Anvendelse for Statens Viemed. Men fastholder jeg denne Anskuelse, maa jeg nødvendigvis ogsaa komme til at stemme for Opførelsen af en særlig Rigsdagsbygning, idet jeg ikke tror, at der her i Kjøbenhavn findes nogen Bygning, som særlig egnede sig til at forandres til denne Anvendelse. Jeg har gjort mig bekjendt med de Planer, som ere blevne Landsstinget tilstillede fra Regjeringen, og jeg kan ikke nægte, at i første Dieblis, da jeg saae dem, og i Lovforslaget saae den Sum, som man formentlig vilde gaa med til deres Udførelse, blev jeg noget forskrækket; Summen forekommer mig meget betydelig og Planerne paafaldende storartede. Ved imidlertid nærmere at gennemgaa dem, er jeg kommen til den Overbevisning, at den berømte Arkitekt paa en overordentlig smuk og tilfredsstillende Maade har løst sin Opgave, hvad Ordningen af Bygningens Indre angaar. Der vil faas hensigtsmæssige Lokaler for Rigsdagen, forbundne med en let Kommunikation, og Publikum vil, forjaavidt det vil overvære Rigsdagens Forhandlinger, finde hensigtsmæssige Tilhørspladser, hvortil Afdelingen ikke kommer i nogen som helst Berøring med Rigsdagens øvrige Lokaler. Hvad saaledes Indretningen af Bygningen angaar, da er som sagt denne i allerhøjeste Grad tiltalende. Hvad Bygningens Ydre angaar, skal jeg som ikke særlig bygningsskyndig — skjøndt jeg i mine Dage har bygget ikke saa ganske lidt — ikke udtale nogen Mening. Kun Et har vakt nogen Opmærksomhed hos mig; det er de Tagkonstruktioner, som Arkitekten har valgt og som han jo har maattet vælge efter den Stil, hvori han vil have Bygningen opført. Derjom disse Konstruktioner ikke blive udførte paa en ganske anderledes hensigtsmæssig Maade end tidligere, saa forekomme de mig at være meget lidet passende for vort Klima. Det er den Betænelighed, jeg har med Hensyn til Bygningens Ydre. Jeg skal tillade mig den Bemærkning, at jeg fuldt vel kan forstaa, at det, da disse Lovforslag jo skulde forelægges saa hurtigt som muligt — hvad jeg er fuldkommen enig i burde ske, for at man hurtigt kunde komme til at tage fat — vilde have været overor-

dentlig vanskeligt at ledsage dem med stort fylbigere Bemærkninger end sket er; men noget Mere tror jeg dog, at der kunde have været gjort. Med de Planer, som beskæftigede sig med Kristiansborg Slot, fulgte der et lille Situationskort, om hvilket imidlertid den ærede Krigsminister, om jeg ikke husker feil, har udtalt i sine Bemærkninger, at det ikke er fuldkommen korrekt. Naar man ser paa denne Situationsplan, har i alt Fald jeg ikke kunnet faae Andet ud af det, end at hele Tøihuset skal forsvinde, og paa Tøihusets Plads skal da opføres dels den paatænkte Rigsdagsbygning, dels en Kaserne, dels endelig et Arkiv. Nu siges der imidlertid, som jeg før omtalte, i Bemærkningerne til Hs. Excellence Krigsministerens Forslag, at denne Situationsplan er ikke ganske korrekt, og af selve Lovforslaget fremgaaer det, at man antager, at det kun er nødvendigt at rømme en Del af den Plads, som nu ligger under Tøihuset, for at gjøre Plads til den ny Rigsdagsbygning. Der følger imidlertid ingen Plan med, skjøndt det forekommer mig, at man ret let kunde have ladet udarbejde en saadan til Veiledning for Rigsdagens Medlemmer. Jeg har søgt at sammenholde de store Grundplaner for Rigsdagsbygningen med Situationskortet og derpaa indkonstrueret saa godt, jeg kunde, de nu liggende Tøihusbygninger, og jeg er derved kommen til den Opfattelse, at det vil blive meget vanskeligt at lægge Rigsdagsbygningen i tilstrækkelig Afstand fra Havneløbet eller Strømmen, uden at komme ind paa den saakaldte lange Tøihusbygning; i det Mindste vil denne komme til at ligge i en overordentlig stor Nærhed deraf. Denne Bygning, der har eksisteret gennem Aarhundreder og været Artilleriets Sæde, skulde jeg med en vis Bedrøvelse se forsvinde, men paa den anden Side vilde det ogsaa gjøre mig ondt, dersom dens umiddelbare Veligheden op til den kostbare Rigsdagsbygning skulde stæmme — den ene Bygning kan stæmme den anden; hvilken der er den stæmmende, er jo ligegyldigt. Hvad selve Rigsdagsbygningens Veligheden angaar, da er den jo, synes jeg, fordelagtig, for saa vidt den er i umiddelbar Nærhed af Ministerbygningerne. Den Ulempe, som den lange Afstand mellem disse Bygninger eller Regjeringskontorerne paa den ene Side og Rigsdagsbygningen paa den anden Side medfører, have vi jo alle, saavel de Herrer Ministre og ministerielle Embedsmænd som Rigsdagens Medlemmer, i denne Tid fuldt faaet at føle. — Jeg har altsaa udtalt som min personlige Opfattelse, at det Hensigtsmæssigste vilde være ved dette Lovforslag at faa fast, at der for Fremtiden kun skal være een